

1918-08-28

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 6 0 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9838>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΓΙΟΥΡΓΟΥΣ ΜΑΚΚΙΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΔΡΙΘ. 607

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΗ ΒΕΣΤΕΡΙΚΩ ΕΝ ΤΗ ΒΕΣΤΕΡΙΚΩ
Ετήσια Σελ. 10 Ετήσια Σελ. 18
Εξαμηνιαία Σελ. 6 Εξαμηνιαία Σελ. 9
Τμή έκδοσης φύλλου γράσια 2.

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),
τῆ 28ῃ Αὐγούστου 1918.

ΩΜΕΝ ΑΙΣΙΟΔΟΣΟΙ ΜΟΙΡΑΙΑ ΗΕΝΩΣΙΣ

Μάταιος ἠγέρθη χάριτος θόρυβος περὶ τὴν πραγμασίαν τοῦ προὐχόντος Ἀρχιγραμματέως κ. Ὁρὸς περὶ τῆς ἡμετέρας Νήσου, ἥτις περιέλαβεν ἀλλοδαποὺς κινδύνους τῆς διακυβερνήσεως αὐτῆς ἐπὶ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν δὲν εἶνε δμως ἀπληθύνουσα προκαταλήψεων καὶ ὑπολογισμῶν οἵτινες πληροῦσαι τοὺς ἀγαθολογίαν τῶν ἀποικιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄν φθονοῦσαν ἴσως οἷοι τὴν εὐμεγέθειαν καὶ τὴν πρόδοσιν τῶν Βρετανικῶν ἀποικίων — καίτοι τοῦτο δὲν συμβαίνει πάντοτε — πρέπει δμως αἱ ἀποικίαι καὶ κτήσεις νὰ διατελοῦν ἀναπόσπαστοι ἀπὸ τῆς Βρετανικῆς Ἀδιοκρατορίας, διότι διατηρεῖται οὕτω τὸ παγκόσμιον Βρετανικὸν Κράτος καὶ δύνανται νὰ ἐξοικονομηθῶσι ὡς οὐδὲν τὸ πλεονάζον ὑπαλλήλους, στάδιον τὸ ὁποῖον — εἰρησθῶν ἐν παρόδῳ, — οὐδὲν ἐπιμῶσιν οἱ ἐπιχειρηματικοὶ καὶ πολυποικίλων.

Ἄν πιστεύομεν δι' ἡ πραγμασίαν τοῦ λογαροῦ κ. Ὁρὸς δὲ ἐπιβίβασιν καὶ ἐλάττωσιν τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν κοινήν γνώμην ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν περὶ τῆς πραγματικῆς ἐθνικότητος τῶν Κυπρίων, διότι καὶ πρότερον πολὺν μάλιστα δὲ ἡ προσφορὰ τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1915 ἀποτελεῖ τρανωτάτην ὁμολογίαν τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐθνικότητος ἡμῶν, ὡς ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Ὁρὸς.

Ἄλλως τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε πολὺ ὑπερτέρον τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ἀξίας ἐνδὸς ἀποικιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐθνολογίαν τῶν ὁλοκλήρων τῆς μαρτυρίας οὗδὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσῃ ἢ νὰ διαστρέψῃ. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀνισχύον ἡμᾶς οὐδ' ἄλλον τινὰ πρέπει νὰ ἀνησυχῇ ἐν Κύπρῳ ἡ πραγμασίαν τοῦ λογαροῦ κ. Ὁρὸς ὡς πρὸς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα ἡμῶν, περὶ τῆς αἰτίας ἐκβάσεως τοῦ ὁλοκλήρου ὁράματος, νομιζόμεν, νὰ ὄμεν ἐφεξῆς αἰσιόδοξοι.

Σπουδαία διπλωματικὴ ἀποτυχία θὰ καταλογισθῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν προσφορὰν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὅστις αὐτὸς εἰς τὸν πόλεμον τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλῇ τὴν αὐτὴν προσφορὰν. Ἡ Κύπρος προσεφέρθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεξαρτήτως ἄλλων ὠφελιμάτων ἕνεκα θὰ προσεπρόβλεψεν ἡ αἰσία διαβίωσις τοῦ πολέμου, καὶ τελευτᾶ ἀπορροὴν διὰ τὴν ἐπανάστασιν οἱ Σύμμαχοι τὴν αὐτὴν προσφορὰν εἰς τὴν πολιτικὴν μεγαλοφυῶν τοῦ

κ. Βενιζέλου, ἀρκεσθέντες μόνον εἰς ἐγκώμια πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Προσφορὰ τοιαύτη θὰ ἐπαρηγόρησε τὴν Ἑλλάδα δι' ὅσα ὑπέμεινε δαίμνα καὶ θά ἐπέλαττε τὸν κ. Βενιζέλου ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις θεωρῶν τὴν ἔννοιαν τῆς Κύπρου ὡς προέλευσιν τῆς εἰς τὸν πόλεμον ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐπενέειτο ὑπὸ τῆς προσδοκίας τῆς ἐπιληρωσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων του καὶ θὰ ὄρμα πρὸς τὸν πόλεμον ἠρωϊκῶς, ὡς ἐπρότερον κατὰ τὸ ἐνδοξά ἐτῆ 1912-1913.

Ἐάν ἡ ἐπιβίβασιν τοῦ πατριωτικισμοῦ καὶ χρηστικισμοῦ ἂν Ζαῦμη ἀπέριον τὴν προσφορὰν ἀποφύγοι τὸν πόλεμον, ἴνα προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα κ. Βενιζέλου, ὁ παραδοξὸς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Συνεννοήσεως ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ πόλεμου τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς του νὰ ζητήσῃ καὶ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Συνεννοήσεως ὅσα παρεσχέθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον ἀντιτάγματα, καὶ τούτων μὴ γινόμενων, διεκτυβέθη σπουδαίως ἡ τύχη τῆς Νήσου αὐτῆς, καὶ ἡ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι πολιτικῆς του προσέκρουσε κατὰ μεγάλων ὀνομασθῶν.

Εὐτυχῶς ἡ τελευταία τροπὴ τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἡ ἀποφασιστικὴ πιθανότητα τὴν τύχην τοῦ κόσμου, φαίνεται καὶ πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας Νήσου εὐνοϊκότητα.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ νίκη τῆς Συνεννοήσεως κατὰ τῆς Τετοντοουραλικῆς Συμμαχίας εἶται τελεία, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Παγγερμανισμοῦ κίνδυνος θὰ ἐξαφανισθῇ, ἀφοῦ ἐξηφανίσθη πρότερον καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Πανολανισμοῦ.

Τὸ Παγγερμανικὸν θηρίον κατέβαλε τὸ Πανολανικὸν τοιοῦτο, καὶ ἐκεῖνο πάλιν ὑπέκυψε μετὰ πλοῦμονα καὶ αἱματηροῦσιν πάλιν ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς θέλας Νεμέσεως ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Συμμάχων, ἡ νίκη δὲ τῶν Συμμάχων συντελεῖται ὑπὸ περιστάσεως τοιαύτας, ὡστε ν' ἀποκλείωνται καὶ ὁ φόβος κοσμοκρατίας παρὰ τῆς Συνεννοήσεως καὶ αἱ κατακτητικαὶ βλέψεις οἰουδῆσαι τῶν Συμμάχων, χάρις εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἐπὶ τῆς οκρινῆς ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ τὰ παγκόσμια συμφέροντα καὶ ἡ τιμὴ αὐτῆς ἐπιβάλλουσι ὡς ἐπιβίβασιν καὶ ἐπιβίβασιν τῆς μεγάλης καὶ ὑψηλῆς ἐπαγγελίας τοῦ Ἡσοῦ ὀδῶν Ὀδύσῳ.

Διὰ τὴν Κύπρον ὁ Βίγκοναριστὸς ἐθνοποίησε τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου, ἀρκεῖ

μετεχειροδῆ αὐτὰ ὅπως ματαίωσιν τὴν συνθήκην τοῦ Ἀρ. Στεφάνου καὶ τὰ λείψανα τούτων περιέωσον ὁ γάλλος πληρεξούσιος Βαδινγιὼν καὶ ἡ διπλωματικὴ δεξιότης τοῦ δειμητόσιου Ἀλεξ. Κουμουτσόπουλου, καὶ τοῦτο διότι ἡ Κύπρος ἐθεωρήθη ὡς ἐπικαιρὸς στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς σταθμὸς πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν βλέψεων καὶ ἐπιχειρήσεων τῆς Ρωσίας ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τῆς Ἰνδικῆς.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ σημασία τῆς Κύπρου διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐξέλασεν ἀπὸ τῆς Βρετανικῆς καὶ τῆς Αἰγυπτίου καὶ τῆς διώσεως τοῦ Σουεῦ, καὶ ἡ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ μορφομένη τῆς Νήσου ἡμῶν κατεδείχθη σαφέστατα κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.

Καίτοι ἡ Μ. Βρετανία μετὰ τῶν Συμμάχων αὐτῆς εἶχον ἀπολύτως τὸ κράτος τῶν θαλασσῶν καὶ ὁκεανῶν, ἡ ἐπιχειρήσις κατὰ τῶν Δαρδανελίων καὶ τῆς Καλλιπόλεως ἐδίδαξεν αὐτοὺς ὅτι αἱ ἀπὸ θαλάσσης ἀποβάσεις εἰς πολεμίας χώρας, διὰ τὴν ἐσχόρσιν τῶν χερσαίων συγκοινωνιῶν καὶ τὴν χερσίων τῶν πολυβόλων καὶ ἄλλων βαλλιστῶν ἐπικινδύνουσι καὶ ἐνδοτε ἰδέσθωσι.

Διὰ ταῦτα, καίτοι αἱ παρὰ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς Ἑλληνικαὶ Νήσοι περιήλθον εἰς τὴν διάρκειον τῶν Συμμάχων, καὶ ἠδύναντο οὕτως νὰ χρησιμοποιήσωνται αὐτὰς ὡς στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ὄργανα κατὰ τῆς Τουρκίας, οὐδαμῶς ἐπεξερίσθησαν τοῦτο, καὶ μόνον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίου, ἵνα ἐπαναληφθῇ διὰ πολλοστὴν φορὰν ἡ ἱστορία, ὡς ἀπὸ ὀργανηθῶν ἐπὶ τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἡ ναυτικὴ καὶ θαλασσοκρατοῦσα Δύναμις διὰ τῆς ἐρήμου.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Ρωσίας καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Γερμανίας κίνδυνος ἐξέβλεπεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ χροῖον ἀδύνατον πόσον, ἡ δὲ Ὀθωμανικὴ Ἀδιοκρατορία θὰ εἶνε διαμεμελιωμένη, ἡ Κύπρος ἐφεξῆς οὐδὲν ἀπολύτως θὰ ἐπὶ ἀξίαν στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν καὶ θὰ ἀποθῆ τι χροῖον ἢ ἐλέφας λευκὸς διὰ τὴν Μ. Βρετανίαν.

Τὸ προσοχὴ ἄλλως συνέδριον τῆς εἰρήνης, χάρις πάντοτε εἰς τὴν παρουσίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, δὲν θὰ ὁμοιάσῃ ποσῶς πρὸς τὸ Βερολίνεον τοιοῦτο τοῦ 1878, διότι θὰ εἶναι παγκόσμιον καὶ θὰ δεχθῇ πρὸς μελέτην καὶ ἀπόφασιν τὰ αἰτήματα πάντων τῶν λαῶν, καὶ τὰ Κεντρικὰ τοιαῦτα θὰ ἔχωσιν ὑπὲρ ἰανιῶν ἠμφανιστοῦν καὶ ἰσχυροῦσιν τὸ δίκαιον.

Ἡ Κύπρος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς τῶν τε πολιτικῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν διὰ διπλῶν ὑπομημάτων ἐξήγησε τὴν ἔννοιαν αὐτῆς μετὰ τῆς ἐμπολέμου Ἑλλάδος, προθύμως ἀναλαμβάνουσα πάντας τοὺς κινδύνους καὶ πρὸς τὰς θυσίας τοῦ πολέμου πρὸς ἐξαγορὰν τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, καὶ τὴν γενναίαν καὶ πρωτοφανῆ ἰσως

ταύτην προσφορὰν ἀπέκρουσεν ἡ κυριαρχοῦσα τῆς Νήσου Μ. Βρετανία.

Ὁδὲν πλεον ὑπολείπεται λόγος μετὰ τὴν αἰσίαν ἐκτίμησιν τοῦ πολέμου ὡς ἡ Ἀγγλία ἐπιμένῃ κατεχούσα χώραν τῆς ὁποίας ὁ λαὸς δικαιούται νὰ τῆξῃ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ, χωρὶς οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης βλάβης Βρετανικῶν συμφερόντων, τοῦ-

ΟΙ ΜΕΙΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΕΙΣ

Ἐν τῇ «Daily Mail» ἀνεγίνωστο ἐπισημάνθη ἀναπόκρισιν ἐκ Γαλλίας: «Ὁ λοχίας μας νυμφεύεται νεαρὰν Γαλλίδα σήμερα! Ἄπορον εἶ θὰ εἴπωσιν οἱ ἱστικοὶ τοῦ εἰς Πλάτωνα ἀπέβαλε πολὺ τῆς ἐπιπορῆς αὐτῆς.

Ἄκόμη ἡ πτωχὴ Λιζέττα ὑπάσχεται μετὰ τὸν πολιτικὸν γάμον εἰς τὸν δημοτικὸν καὶ τὴν τῆς θρησκευτικῶν τοιοῦτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἐνθῆς ἡ μνηστὴρ ἐπιμένει διὰ τὴν πραγματικῶς νυμφευμένην διὰ τὸν ἰστικὸν τοῦ «π. π.» ἡς ἀποτέλεσμα εἶναι διὰ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας τῶν γάμων ἡ πτωχὴ Λιζέττα εἶναι εἰς λιπώδημον κατάστασιν καὶ ὁ λοχίας τῆς εἶνε τεθρονημένος μέχρι θανάτου καὶ σκουδρωπῶς.

Οἱ μεικτοὶ οὗτοι γάμοι εἶναι εὐτυχεῖς: Ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς πεντηθῆς καὶ εἰς πολλῶν ἄλλων πραγμάτων εἰς Πλάτωνα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς κηδεῶν προσέρχονται πολὺ περισσότεροι ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἢ εἰς γάμον. Εἰς τὰ χωρία εἶτα οἱ ἀγρόται προσέρχονται κατὰ πλῆθος ἵνα κατενοώσωνται πτωχὴν τινὰ ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου εἰς τὸ Μέγα Πέραν, παραμένουσιν ἔρωσι, οἱ καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς εὐχῆς εἰς τὰς ζεύγῃ τοῦ «εὐτυχοῦτε» κατὰ τὸν γάμον αὐτῶν. Ἐν Γαλλίᾳ διαφέρει ὑπάρχουσα ἡ προῆ τῆς νύμφης καὶ ἄλλαι οἰκογενειακὰ ὑποθέσεις νὰ συζητηθῶσιν.

Ἐπίσης οἱ γονεῖς τῆς νύμφης δὲν εἶδουσι τὴν συναινεσθῆναι τὴν πρὸς ἔνωσιν, πρὶν ἢ μάθωσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς Πῶς ἐνεργούσιν ἵνα πληροφωρηθῶσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν γονέων τῶν ἡμετέρων Γερμῆ;

Ἐὰν μάθωσι παρὰ τοῦ βικαρίου τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ χωρίου ὅπου κατοικεῖ ὁ Τόμος ἢ γράψωσι πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ καὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐάν ἡ ἐκθεσίς εἶνε εὐνοϊκὴ, τότε ἡ μικρὰ Λιζέττα, περιπέσεται, φιλῆται καὶ φορτῶνεται διὰ θωρακῶν ἐθνοῦν καὶ πραγμάτων κομφῶν καὶ ὡραίων διὰ τὴν προικὴ τῆς. Αἱ ἀνησυχία δμως τῆς Λιζέττας δὲν ἀτελεῖται ἀκόμη. Ἀναγγέλλεται ὁ ἐφημέριος.

Ἡ δὲ ἡ γλυκεῖα Λιζέττα μας θὰ σκευθῇ ἀρετικόν. Ἄναφαντα: «Αἱ εἰς θεὸς γαρτρεῖ πᾶσαν ἐξισοφῶν»

ναίον μάλιστα, ἡ τιμὴ τῆς Μ. Βρετανίας ἐπαγορεύει ὅπως τῆξῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς μεγάλας ἐπαγγελίας τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Ὁμνῶν διὰ ταῦτα αἰσιόδοξοι, ἐδύναται ὁλοφύτως πλῆθος καὶ τῆς αἰσίου τῆς Νήσου ἐπ' ἀγαθῷ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

μαστοὶ εἶναι οἱ Ἀγγλοὶ αὐτοὶ στρατιῶται, ἴδετε ὅπως! Δὲν εἶνε τέκνα τῆς Ἁγίας Μητρὸς Ἐκκλησίας.»

Ἡ Λιζέττα καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς εἶναι ἀκαμπτοί. Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἀπέβαλε πολὺ τῆς ἐπιπορῆς αὐτῆς.

Ἄκόμη ἡ πτωχὴ Λιζέττα ὑπάσχεται μετὰ τὸν πολιτικὸν γάμον εἰς τὸν δημοτικὸν καὶ τὴν τῆς θρησκευτικῶν τοιοῦτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἐνθῆς ἡ μνηστὴρ ἐπιμένει διὰ τὴν πραγματικῶς νυμφευμένην διὰ τὸν ἰστικὸν τοῦ «π. π.» ἡς ἀποτέλεσμα εἶναι διὰ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας τῶν γάμων ἡ πτωχὴ Λιζέττα εἶναι εἰς λιπώδημον κατάστασιν καὶ ὁ λοχίας τῆς εἶνε τεθρονημένος μέχρι θανάτου καὶ σκουδρωπῶς.

Οἱ μεικτοὶ οὗτοι γάμοι εἶναι εὐτυχεῖς: Ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς πεντηθῆς καὶ εἰς πολλῶν ἄλλων πραγμάτων εἰς Πλάτωνα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς κηδεῶν προσέρχονται πολὺ περισσότεροι ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἢ εἰς γάμον. Εἰς τὰ χωρία εἶτα οἱ ἀγρόται προσέρχονται κατὰ πλῆθος ἵνα κατενοώσωνται πτωχὴν τινὰ ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου εἰς τὸ Μέγα Πέραν, παραμένουσιν ἔρωσι, οἱ καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς εὐχῆς εἰς τὰς ζεύγῃ τοῦ «εὐτυχοῦτε» κατὰ τὸν γάμον αὐτῶν. Ἐν Γαλλίᾳ διαφέρει ὑπάρχουσα ἡ προῆ τῆς νύμφης καὶ ἄλλαι οἰκογενειακὰ ὑποθέσεις νὰ συζητηθῶσιν.

Ἐπίσης οἱ γονεῖς τῆς νύμφης δὲν εἶδουσι τὴν συναινεσθῆναι τὴν πρὸς ἔνωσιν, πρὶν ἢ μάθωσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς Πῶς ἐνεργούσιν ἵνα πληροφωρηθῶσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν γονέων τῶν ἡμετέρων Γερμῆ;

Ἐάν μάθωσι παρὰ τοῦ βικαρίου τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ χωρίου ὅπου κατοικεῖ ὁ Τόμος ἢ γράψωσι πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ καὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐάν ἡ ἐκθεσίς εἶνε εὐνοϊκὴ, τότε ἡ μικρὰ Λιζέττα, περιπέσεται, φιλῆται καὶ φορτῶνεται διὰ θωρακῶν ἐθνοῦν καὶ πραγμάτων κομφῶν καὶ ὡραίων διὰ τὴν προικὴ τῆς. Αἱ ἀνησυχία δμως τῆς Λιζέττας δὲν ἀτελεῖται ἀκόμη. Ἀναγγέλλεται ὁ ἐφημέριος.

Διότι ὁσονδήποτε ὑψηλὸς καὶ σφοδρὸς ἂν ἐγένετο ὁ ἐνώσεως αὐτοῦς ἔρωσι, ἀμα τῇ γεννήσει τοῦ πρώτου τέκνου, ἀνὲρ νὰ ἐξευγενισθῇ οὗτος καὶ ἐνισχυθῇ, θὰ ἀντιμετωπῇ τὴν πρώτην δυσάρεστον ἀντίθεσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων τῶν γονέων. Εἰς πόσιν ἐθνοῦσιν καὶ εἰς πόσιν Ἐκκλησίαν θὰ ἀνήκῃ τὸ νεογέννητον;

Ἐὰν εἶνε ἄρρεν θὰ ἐκτρέφεται καὶ θὰ παιδαγωγῆται ὑπὸ ἄλλοθενούσῳ καὶ ἐπερδῶσιν μητρὸς, ἥτις θὰ προσκορῆται ἐν γυνάσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ εἰς τὴν ἐπιβλεψιν τῆς ἑτέρας Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν μέρφωσιν καὶ ἀγωγήν τοῦ ἀλλοθενούσῳ σχολείου, ὅπου θὰ φοιτᾷ τοῦτο, καὶ θὰ συμβαίη πολλὰς νὰ συγκρούωνται ὀξείως τὰ τε ἐθνικὰ καὶ τὰ θρησκευτικὰ αἰσθηματα καὶ φρονήματα τοῦ τέκνου πρὸς τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἴ οὐ θὰ προσέβη βαθμῶν δυσπιστίας καὶ ἀντιθέσεως μεταξὺ οὐοῦ καὶ μητρὸς, καὶ δὲν πιστεύομεν διὰ ὑπάρχει μαγαλιτέρων τοῦτο δυστύχημα εἰς μητέρα τῆς ἀπορίας ἢ ἐμφορῆς στοργῆς καὶ ἡ παλλοῦσιν διὰ τὰ τέκνα ἡμῶν θὰ πληγῶνται ὑπὸ τούτων συγκρούσεων.

Ἐάν ὁ μεικτὸς οὗτος γάμος εὐλογηθῇ οἱ εὐτεχνίαι, ἡ ἀντιθέσις καὶ ἡ ἐχθρότης, ἐν αὐτῷ θὰ ἀυξάνωνται καὶ θὰ ἐπιτείνωνται, τῶν ἀρρένων ἀντιθέσεως μένων πρὸς τὰ τέκνα κατὰ τὰ ἐυγενέστερα καὶ ὑψηλότερα τῶν ἀνθρώπων ἰδεώδη, τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ θρησκευτικὰ, καὶ συμβαίη δυστυχῶς ἡ αὐτοῦχως νὰ εἶνε ταῦτα διάφορα καὶ ἐνίοτε πολὺ ἀντιθέτα μέχρι ἐχθρότητος παρὰ τὸς διαφορῶς ἔθνεσι.

Κατὰ τὰς μεγάλας ἐθνικὰς ἢ θρησκευτικὰς ἐσθῆτας, καὶ ἂς τὰς ὁμογενεῖς καὶ ἡμιθρησκευτικὰς οἰκογενεῖας πληροῦσι χαρμόσυνα καὶ πανευφρόσυνα συναισθηματα, ἡ μεικτὴ ὁλογενεῖα διαχέεται, τοῦ ἡμῶσιν αὐτῆς ἀδιαφοροῦσιν ἢ ἀντιθέτου πρὸς τὸ ἔτερον ἡμῶν, καὶ ἐνίοτε κατ' αὐτὰς θὰ προκαλοῦνται σφοδρὰ ἀλληλομαχία καὶ ἐριδὸς περὶ τὴν τράπεζαν αὐτῆν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς οἰκογενειακῆς στοργῆς καὶ ἀφροσύνης, θὰ ἀναφανίσωνται παλλὰς ἐξέταται-ἐριδὸς μεταξὺ τῶν συνδαιτημένων, οἵτινες παρακλήθησιν οὐχὶ ὡς μέλη μίας τῆς αὐτῆς οἰκογενεῆς ἀλλ' ὡς ἕξαι ἐτοιμοὶ νὰ ἐρίωσιν καὶ συμπλακῶσι πρὸς ἀλλήλους. Τοιοῦτοι μεικτοὶ οἱκογενεῖαι ἀποβάνουσιν ἀληθῆς κολάσεως, ὁσονδήποτε καὶ ἀν ἄλλωσιν οἱ γονεῖς νὰ συγκρατήσωνται τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην καὶ γαλήνην.

Πρὸς ἀποφυγὴν τοιαύτης κολάσεως ἐπιγέλουσιν ἄτερον πρέπει νὰ γένηται. Ὁ ἔτερος τῶν γονέων νὰ ἐνδύσῃ ὁλοσχερῶς θυσιάσων τὰ ἱδικὰ τῶν ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδεώδη εἰς τὰ τοῦ ἑτέρου, καὶ ἐπιτρέψων ὅπως πάντα τὰ τέκνα ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐθνοῦσιν καὶ τὴν θρησκείαν τοῦ ἑτέρου — συνθήκας τοῦ πατρὸς, καίτοι οὐχὶ σπανίως ἐπικρατεῖ ἡ μήτηρ.

Ἄλλὰ καὶ τότε ἡ ἀγωγή τῶν τέκνων εἶναι ἀτελής καὶ ἐλαττωματικὴ, διότι ὁ ὑποχωρήσας ἐκ τῶν γενέων θὰ εἶναι ἀδιάφορος πρὸς τὴν ἀγωγήν τέκνων ἀλλοθενούσῳ καὶ ἀλλοθρησκῶν ἢ καὶ ἀν ἄλλω καὶ βοηθῆ θὰ εἶναι ἀδέξιος καὶ ἀνίκανος νὰ προσδώσῃ κατεῦθενον ἐξένην πρὸς τὰ ἱδικὰ τῶν ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδεώδη.

Ἡ ἄσπια αὐτῆ ἀλλως θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη, ὡστε νὰ ἀποτελῇ διηνηξή

έδωκεν ψυχικήν, δυσκόλως συγκρατουμένην υπό της εμπότου πρὸς τὰ ἴδια τέκνα ατοργής. Δυνατὸν οἱ διάφοροι τὴν ἔθνητικότητα καὶ τὴν θρησκευτικὴν γονεὺς νὰ γένωνται ἢ νὰ εἶναι ἀδιάφοροι πρὸς τὰ ἔθνη καὶ θρησκευτικὰ ἰδεώδη καὶ χάριν τῆς οἰκιακῆς γαλήνης καὶ ἡσυχίας νὰ ἀδιαφορήσῃ καὶ περὶ τὴν ἔθνητικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπικρατῆ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ γαλήνη, ἀλλὰ θὰ ὁμοιάσῃ πρὸς ἀκινήν Ἀθιγγάνων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔχουσιν ἐξαφανισθῆναι οἱ ἑβραῖοι θεοὶ, καὶ παρὲς αὐτῶν εἶναι ὁ ἀνεμὸς ὁ παρασπῶν αὐτοὺς ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἀέζοντας, ἀνεστῆς καὶ ἀπείριτος, ἐξουθενώματα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

συνετάσσεται ὑπὲρ τοῦ ἴδιου τέκνου αὐτῆς καὶ θὰ συνήγορος ὑπὲρ τῆς οὐκίας αὐτῆς ἔθνητικῆς καὶ θρησκευτικῆς καὶ ἀγωγῆς τῶν ἐγγόνων, θὰ ἴη δὲ ἐξοικιακῆς, ἐν ἑτῆρι πρὸς ταύτας τελείαν ἀδίαφορίαν.

Ἦ ἀποφυγὴ τῶν μεικτῶν γάμων εἶναι εὐκατα, διότι ἡ ἀποτυχία τῶν εἰναι τόσαν βεβαία, ὅσον εἶναι βεβαίον εἰς ὃ ἡλιος καθ' ἑκάστην θὰ διατρέχῃ τὸν οὐρανὸν ὅθλον ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς, καὶ ὅσαι καὶ ὅσοι ἀποφασίσωσι ποτε νὰ ἐνωθῶσιν ἐν γάμῳ τοιοῦτον ἢ γυνῶσαι καὶ βεβαίωτην παρασκευάζουσιν εἰς ἑαυτοὺς βίον ἀβιωτον, μηδεὶς δὲ τούτων ἀπιστεῖν εἰς ὃ ἀμοιβαίως ἔρωσ θὰ ἴητο ἰκανὸς νὰ προλάβῃ ἢ νὰ θεραπεύσῃ ὅσα ἀνωτέρω ἐξέθεμεν κακὰ.

Ὅμοιοι μεικτοὶ καὶ διὰ τὴν ἄλλαν παρεῖτα καὶ διὰ τὴν ἑκκλησίαν καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ἐν ἣ ὑπάρχουσιν εἰς ἀχρηστοί καὶ ἐνίοτε ἐπιβλαβεῖς. Διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἑκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία ἐπιβάλλουσιν πρὶν εὐλογησῶσι καὶ ἐπιδοκιμάσωσι γάμον μεικτὸν νὰ προσπαθῶσι νὰ μεταιώσωσιν αὐτὸν.

Ὑπὸ πολλῶν ὡς περὶ τὴν σήμερον ἡ τελευταία αὕτη. Ἐντοῦτοις ἐν Γερμανίᾳ ἡ κλασικὴ παιδεία ἔσχε καὶ ἔχει τοὺς θερμότερους ἐπαδούς καὶ τοὺς σθεναρωτέρους ἀπύργους, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ ἡ κλασικὴ παιδεία κατέχει σπουδαιοτάτην θέσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς Βρετανικῆς νεότητος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ὅπου τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ὁσμῆραι ἐξηθῆναι καὶ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, ὡστε σήμερον νὰ κυβερνᾶται αὐτὴ ὑπὸ ἑθολογιστῶν, ὀλιστῶν καὶ ἀθεοστῶν, νὰ ἀποδύωται ἐπισημῶς τὴν ἀνάγκην τῆς κλασικῆς παιδείας μετὰ τὴν ἐκτίπισιν μάλιστα τῆς θρησκευτικῆς τοιαύτης ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἐκπαιδευτῶν.

Ἐπειδὴ ἀναμφισβήτητον, λέγει πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γαλλίδα νεότητα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, εἰς ἀπὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτήρος, πρὸς τὴν ἡθικήν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ τούτου αἰῶνος ἐπιβλήσῃ ἀκόμη νὰ ἀντὼθῃ ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς.

Η ΚΛΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΔΕΙΞΙΣ ΑΥΤΗΣ

Ὅσοι οὖν οἱ θεοσοποιοὶ, παρασκευάζαντες πρῶτον θεοσοφίαν εἰς ἑαυτοὺς, εἰς ποῦ ἔν ἡ τὸ δεικνύον τὴν βαρῆν, οὕτω τὸ ἀπὸς ἐπαγωγῆς, ἐν τῷ ἀπορῶν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἢ τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἡμεῖς τρέπομεν, εἰ μέλλοι ἀνεπίπλους ἴμεν, ἢ τὸν καλοῦ παρασκευάζοντες εἰς ὃ τούτοις προελασθέντες, τινικῶτα τῶν ἑσῶν καὶ ἀπορῶν ἐπακουσῶν παιδεύμενοι, καὶ οὕτω ἐν ὅσῳ τὸν ἴδιον ἑσῶν ἰδούμεν, οὕτως ἀπὸ προσβολῆς τῆς ζωῆς τῆς ἡμετέρας.

Ἐπὶ μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτήρος, πρὸς τὴν ἡθικήν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐπιβλήσῃ ἀκόμη νὰ ἀντὼθῃ ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἐν τῇ γυνῶσι τῆς λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας δὲν εἶναι ἡ κόρη ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκείνου, οὕτως ὁδῶν τὸ φανταζόμεναι, ἢ οὕτως διὰ τῆς ὁποίας ἡμεῖς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναπτύσσονται.

Ἄλλαν ἐπιβαρῶς καὶ διὰ τὰ τέκνα τῆς Γαλλίας καὶ μάλιστα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας ὁ ὕπουργός τῆς Παιδείας ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τοῦ Μομπελιῆ ἐπέλεξεν ἐνώπιον τῶν σπουδαστῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἐγκώμιον εἰς τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἡμελοῦμεν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν καὶ παιδεύουσιν κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐξουσίας.

Ὅμοιῶς ἀρνούμενοι τοὺς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καταβυλλομένους κόπους πρὸς προαγωγὴν τῆς φιλολογίας, ἐκείνοι οὖν αὐτῶν ἐρευνᾶν δὲν ἀφίχθῃ οὐδὲν εὐλόγητος σελίδας τῶν ἡμετέρων λογίων, μετὰ τὸ φωτοβόλου κέρσεως, αἰνίτες ἐκονίζουσιν ἐν συνόψει τὸ πνεῦμα μᾶς ἐποχῆς.

Ἡ ἐπιδρασία καὶ ἐμπνευσις τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἀναφαίνεται εἰς πάσαν τὰς ἐπιδηλώσεις τῆς ἔθνητικῆς ζωῆς καὶ δράσεως. Ἐξ αὐτῶν ἀντὼθεν διηγετικῶς διδόμενα εὐθυκριτικὰ καὶ ἀνοχῆς. Αὐτὰ μᾶς ἐμνησθῶσιν τὴν λατρίαν τῆς ἀληθείας, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὁραίου, τῆς προόδου καὶ τῆς κανονικότητος περιβάλλουσι διὰ καλλιτεχνικῆς ἐδρυθμίας πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἐξοραζοῦσι πᾶσαν πράξιν καὶ πᾶν κίνημα τὸν ἀνθρώπου διὰ τὸν πολιτικὸν κοσμητικὸν τῆς χάριτος καὶ τῆς ἁρμονίας ἐγγίνονται τὸ αἰσθητικὸν τῆς ἀσπιδρασίας καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν πλησίον σεβασμὸν.

Περαιτέρω τὸν λόγον μετὰ τὴν διηρομίαν ἐπὶ τὴν ἑθῶν τῶν Γαλλικῶν Παιδαγωγῶν καὶ τὴν διαφορῶν ἐν τῷ γερμανικῷ καὶ τοῦ γαλλικοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν τῷ μὴ παρεκλίνομεν ἐκ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς πειθαρχίας, τὴν ὁποίαν ἐπιβλήσῃ εἰς τοὺς κλασικῶς. Ἄντὴ εἶναι ἡ εἰς τῆς ἔθνητικῆς ἡμῶν ἀγωγῆς.

Ἐπὶ γὰρ ἡμεῖς παρ' ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ Ἑλληνισμῷ ἐπιπέσει ἡ ἀνεπιβλήσις τῶν κλασικῶν ἐκπαιδεύσεως ἡμεῖς διὰ τῆς Ἑλληνικῆς εἶναι καὶ ἐκπαιδεύσεως ἔθνητικῆς, καὶ εἰς διαστραμμένῳ καὶ κακώτερον οἷοι καταφέρονται καὶ καταπολεμοῦσι τὴν

ἰδὴν ἡμετέρα, τὴν ἐκδρέψασαν καὶ ἐκτρέψασαν διὰ τοῦ ἀσπιδραστῆ γαλλικῆς αὐτῆς τὴν ἀνθρωπότητα ἑθνητικῶς καὶ οἱ γραικοὶ οὗτοι κέρποι τὸν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ πόλεμον κατὰ τῆς κλασικῆς Ἑκπαιδεύσεως, χωρὶς νὰ παρακολουθῶσι καὶ τὴν ἐρρωμένην ἄμυναν ὑπὲρ αὐτῆς.

Οἱ παλαιοὶ τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς ἐκπαιδευτικὴν ζήτην πρὸς τὸ οὐκίον ἔθνος, καὶ μὴ ἀρνούμενοι τὴν ἡθολογιστικὴν ἀξίαν αὐτῆς, φρονοῦσιν εἰς ἀπείρῃ περιττὴν διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἡδὴ πρόδον τῆς ἀνδραποχίας, καὶ διὰ τὸν ἀπαιτούμενον κόπον, ὅστις φρονοῦσιν εἰς δέον νὰ διατίθεται ἐπιβαρῶς πρὸς καὶ δευτικῶν πρακτικῶν καὶ καθαρῶν ἐπιστημονικῶν, ὡς ἀπαιτοῦσιν εἰς σύγχρονον βιωτικῶν ἀνάγκαι.

Καίπερ ἐπαρῶν τῆς γυναικείας οὐσίας ταύτας, ἐκτιμῶμεν ὡς εἰλικρινεῖς, διότι ἐπιδοκίμαται πράγματι μετὰ τῆς ἡμετέρας ἡ πρακτικῆς παιδείας καὶ ἡ ἡθολογιστικῆς ἀγωγῆς εἰς τῆς πρακτικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἡμετέρας.

Οἱ παρ' ἡμῶν ὅμως ψευδομυθολογικῶν Ἑσπερίων τούτων νεωτεριστῶν ἀποκηρύσσοντες τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, ἡμεῖς, ὡς εἶπομεν, εἰς ἡμᾶς εἶναι καὶ ἔθνητικὴν, τὴν μὲν γλωσσικὴν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος φέλοισι διὰ τῆς ἀναπύσεως ὁσμῆς ἢ τῆς ἰσικῆς τῶν μαθητικῶν ἀμειλίχῃ δὲ παντέλῃ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως εἰ δὲ ποῦ οἱ ἀπείρητοι κωμικοὶ τοιαῦτα γίνονται ἀκούσται καὶ πειστικοί, παρατρέπουσι τὴν Ἑλληνίδα νεότητα πρὸς τὰς ξένας σχολὰς καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐμφάνισιν παρ' ἡμῶν κοσμητικῶν ἀνεπιβλήτων καὶ ἀχαρκτηριστῶν ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς πολιτῶν, περιφρονῶντων τὰ ἔθνη καὶ τὰ πατρία καὶ χαίνοντων πρὸς τὰ ξένα καὶ ὀνειδιῶν.

Οἱ ψευδονεωτεριστῶν οὗτοι ὑπονομεύοντες τὴν ἔθνητικὴν ἡμῶν παιδείαν μετὰ τῆς κλασικῆς, οὐδὲν ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι λόγους ἄξιον ἔργον πνευματικῶν, δυνάμενον ν' ἀναπληρώσῃ καὶ κατ' ἐλάχιστον μέρος τὸ ἀβυσσώλον κενὸν τῆς ἔθνητικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας.

Ἡ μορφωτικὴ δύναμις καὶ ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας αὐτῆς μάλιστα ἐνδιαφέρει ἡμᾶς. — εἶναι τοσοῦτον ἐπιτακτικὴ καὶ ἀκαταγώνιστος ὡστε νὰ κατακτάται τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμὸν ἐκείνων ὅστινες ἰσχυροὺς εἶχον λόγους νὰ ἐχθάρωσι τὸν ἀρχαίον εἰσβολοκρατικὸν Ἑλληνισμὸν.

Κατὰ τὸν αἰῶνα τῶν Τριῶν Μ. Ἑσπερίων οἱ Ἑλληνες λόγοι καὶ σοφιστὰ μετὰ μεγάλῃς σφοδρότητος ἀντιπεζήρχοντο εἰς κατὰ τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸ ζῆλον Ἑλλήνων ἐνέριαι παρὰ τῷ Χριστιανικῷ τότε κόσμῳ ἐχθρῶν καὶ διώκτων τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας.

Ἐντοῦτοις ὁ Μ. Βασίλειος τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν θεωρεῖ ἀπαραίτητον ὡς περὶ αὐτὴν διὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ ὡς ἀναπληρωτικὴν τῶν ἑσῶν τῶν Κυρίων ἡμῶν, δι' ὃ καὶ προτρέπει τὴν χριστιανικὴν νεότητα νὰ ἐπιβδύονται μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς λογιτεχνίας.

Ὁ Ἑσπερίος μεσαιωνικὸς κόσμος μετὰ τὴν ἐξημέρωσιν καὶ τὸν ἐκποτισμὸν τῶν βαρβάρων βαρβάρων ἔθνων, ἐξ ὧν ἀπετέλεσθη οὗτος, ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς Ἑκκλησίας, ἡδὲ τῆς τῆς ἀνάγκης τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν ὅποιν πρῶτος εἶχε εἰδεῖ ὁ Μ. Βασίλειος, καὶ μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐθεωρήθησαν αὐταὶ ἀπαραίτητοι πρὸς μόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος τῶν νέων καὶ προπαίσεις καὶ ἐνάσκειν τῶν ἀρετῶν τῶν ἀρχαίου πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου.

Μὴ ἐπιτῆς εἰς οἱ Ἑσπερίαι τότε λαοὶ κατ' ἀνάγκην προσέφυγον εἰς τὴν κλασικὴν παιδείαν, μὴ ἔχοντες ἀνεπτυγμένην ἰδίαν γραμματικὴν καὶ λογιτεχνίαν ἔθνητικῃ, διότι ἐκτετε τὰ διέφορα πελοποννησιακῶν ἐθῶν, τῆς Ἑσπερίας καὶ γραικοῦ λαοῦ καὶ λογιτεχνίαν ἔθνητικῃν παρήγαγον καὶ προήγαγον εἰς μέγαν καὶ ὀρθρῶν βαθμῶν ὀνειδιῶντα ἐνιαχοῦ τὴν κλασικὴν ὡστε νὰ θεωρηθῇ καὶ νὰ χρηστῆται

ὡς ἀπὸ πολλῶν ὡς περὶ τὴν σήμερον ἡ τελευταία αὕτη. Ἐντοῦτοις ἐν Γερμανίᾳ ἡ κλασικὴ παιδεία ἔσχε καὶ ἔχει τοὺς θερμότερους ἐπαδούς καὶ τοὺς σθεναρωτέρους ἀπύργους, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ ἡ κλασικὴ παιδεία κατέχει σπουδαιοτάτην θέσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς Βρετανικῆς νεότητος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ὅπου τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ὁσμῆραι ἐξηθῆναι καὶ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, ὡστε σήμερον νὰ κυβερνᾶται αὐτὴ ὑπὸ ἑθολογιστῶν, ὀλιστῶν καὶ ἀθεοστῶν, νὰ ἀποδύωται ἐπισημῶς τὴν ἀνάγκην τῆς κλασικῆς παιδείας μετὰ τὴν ἐκτίπισιν μάλιστα τῆς θρησκευτικῆς τοιαύτης ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἐκπαιδευτῶν.

Ἐπειδὴ ἀναμφισβήτητον, λέγει πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γαλλίδα νεότητα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, εἰς ἀπὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτήρος, πρὸς τὴν ἡθικήν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ τούτου αἰῶνος ἐπιβλήσῃ ἀκόμη νὰ ἀντὼθῃ ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἐπὶ μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτήρος, πρὸς τὴν ἡθικήν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐπιβλήσῃ ἀκόμη νὰ ἀντὼθῃ ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἐν τῇ γυνῶσι τῆς λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας δὲν εἶναι ἡ κόρη ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκείνου, οὕτως ὁδῶν τὸ φανταζόμεναι, ἢ οὕτως διὰ τῆς ὁποίας ἡμεῖς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναπτύσσονται.

Ἄλλαν ἐπιβαρῶς καὶ διὰ τὰ τέκνα τῆς Γαλλίας καὶ μάλιστα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας ὁ ὕπουργός τῆς Παιδείας ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τοῦ Μομπελιῆ ἐπέλεξεν ἐνώπιον τῶν σπουδαστῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἐγκώμιον εἰς τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἡμελοῦμεν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν καὶ παιδεύουσιν κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐξουσίας.

Ὅμοιῶς ἀρνούμενοι τοὺς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καταβυλλομένους κόπους πρὸς προαγωγὴν τῆς φιλολογίας, ἐκείνοι οὖν αὐτῶν ἐρευνᾶν δὲν ἀφίχθῃ οὐδὲν εὐλόγητος σελίδας τῶν ἡμετέρων λογίων, μετὰ τὸ φωτοβόλου κέρσεως, αἰνίτες ἐκονίζουσιν ἐν συνόψει τὸ πνεῦμα μᾶς ἐποχῆς.

Ἡ ἐπιδρασία καὶ ἐμπνευσις τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἀναφαίνεται εἰς πάσαν τὰς ἐπιδηλώσεις τῆς ἔθνητικῆς ζωῆς καὶ δράσεως. Ἐξ αὐτῶν ἀντὼθεν διηγετικῶς διδόμενα εὐθυκριτικὰ καὶ ἀνοχῆς. Αὐτὰ μᾶς ἐμνησθῶσιν τὴν λατρίαν τῆς ἀληθείας, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὁραίου, τῆς προόδου καὶ τῆς κανονικότητος περιβάλλουσι διὰ καλλιτεχνικῆς ἐδρυθμίας πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἐξοραζοῦσι πᾶσαν πράξιν καὶ πᾶν κίνημα τὸν ἀνθρώπου διὰ τὸν πολιτικὸν κοσμητικὸν τῆς χάριτος καὶ τῆς ἁρμονίας ἐγγίνονται τὸ αἰσθητικὸν τῆς ἀσπιδρασίας καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν πλησίον σεβασμὸν.

Περαιτέρω τὸν λόγον μετὰ τὴν διηρομίαν ἐπὶ τὴν ἑθῶν τῶν Γαλλικῶν Παιδαγωγῶν καὶ τὴν διαφορῶν ἐν τῷ γερμανικῷ καὶ τοῦ γαλλικοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν τῷ μὴ παρεκλίνομεν ἐκ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς πειθαρχίας, τὴν ὁποίαν ἐπιβλήσῃ εἰς τοὺς κλασικῶς. Ἄντὴ εἶναι ἡ εἰς τῆς ἔθνητικῆς ἡμῶν ἀγωγῆς.

Ἐπὶ γὰρ ἡμεῖς παρ' ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ Ἑλληνισμῷ ἐπιπέσει ἡ ἀνεπιβλήσις τῶν κλασικῶν ἐκπαιδεύσεως ἡμεῖς διὰ τῆς Ἑλληνικῆς εἶναι καὶ ἐκπαιδεύσεως ἔθνητικῆς, καὶ εἰς διαστραμμένῳ καὶ κακώτερον οἷοι καταφέρονται καὶ καταπολεμοῦσι τὴν

ἰδὴν ἡμετέρα, τὴν ἐκδρέψασαν καὶ ἐκτρέψασαν διὰ τοῦ ἀσπιδραστῆ γαλλικῆς αὐτῆς τὴν ἀνθρωπότητα ἑθνητικῶς καὶ οἱ γραικοὶ οὗτοι κέρποι τὸν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ πόλεμον κατὰ τῆς κλασικῆς Ἑκπαιδεύσεως, χωρὶς νὰ παρακολουθῶσι καὶ τὴν ἐρρωμένην ἄμυναν ὑπὲρ αὐτῆς.

Οἱ παλαιοὶ τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς ἐκπαιδευτικὴν ζήτην πρὸς τὸ οὐκίον ἔθνος, καὶ μὴ ἀρνούμενοι τὴν ἡθολογιστικὴν ἀξίαν αὐτῆς, φρονοῦσιν εἰς ἀπείρῃ περιττὴν διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἡδὴ πρόδον τῆς ἀνδραποχίας, καὶ διὰ τὸν ἀπαιτούμενον κόπον, ὅστις φρονοῦσιν εἰς δέον νὰ διατίθεται ἐπιβαρῶς πρὸς καὶ δευτικῶν πρακτικῶν καὶ καθαρῶν ἐπιστημονικῶν, ὡς ἀπαιτοῦσιν εἰς σύγχρονον βιωτικῶν ἀνάγκαι.

Καίπερ ἐπαρῶν τῆς γυναικείας οὐσίας ταύτας, ἐκτιμῶμεν ὡς εἰλικρινεῖς, διότι ἐπιδοκίμαται πράγματι μετὰ τῆς ἡμετέρας ἡ πρακτικῆς παιδείας καὶ ἡ ἡθολογιστικῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἡμετέρας.

Οἱ παρ' ἡμῶν ὅμως ψευδομυθολογικῶν Ἑσπερίων τούτων νεωτεριστῶν ἀποκηρύσσοντες τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, ἡμεῖς, ὡς εἶπομεν, εἰς ἡμᾶς εἶναι καὶ ἔθνητικὴν, τὴν μὲν γλωσσικὴν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος φέλοισι διὰ τῆς ἀναπύσεως ὁσμῆς ἢ τῆς ἰσικῆς τῶν μαθητικῶν ἀμειλίχῃ δὲ παντέλῃ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως εἰ δὲ ποῦ οἱ ἀπείρητοι κωμικοὶ τοιαῦτα γίνονται ἀκούσται καὶ πειστικοί, παρατρέπουσι τὴν Ἑλληνίδα νεότητα πρὸς τὰς ξένας σχολὰς καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐμφάνισιν παρ' ἡμῶν κοσμητικῶν ἀνεπιβλήτων καὶ ἀχαρκτηριστῶν ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς πολιτῶν, περιφρονῶντων τὰ ἔθνη καὶ τὰ πατρία καὶ χαίνοντων πρὸς τὰ ξένα καὶ ὀνειδιῶν.

Ὑπὸ πολλῶν ὡς περὶ τὴν σήμερον ἡ τελευταία αὕτη. Ἐντοῦτοις ἐν Γερμανίᾳ ἡ κλασικὴ παιδεία ἔσχε καὶ ἔχει τοὺς θερμότερους ἐπαδούς καὶ τοὺς σθεναρωτέρους ἀπύργους, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ ἡ κλασικὴ παιδεία κατέχει σπουδαιοτάτην θέσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς Βρετανικῆς νεότητος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ὅπου τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ὁσμῆραι ἐξηθῆναι καὶ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, ὡστε σήμερον νὰ κυβερνᾶται αὐτὴ ὑπὸ ἑθολογιστῶν, ὀλιστῶν καὶ ἀθεοστῶν, νὰ ἀποδύωται ἐπισημῶς τὴν ἀνάγκην τῆς κλασικῆς παιδείας μετὰ τὴν ἐκτίπισιν μάλιστα τῆς θρησκευτικῆς τοιαύτης ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἐκπαιδευτῶν.

Ἐπειδὴ ἀναμφισβήτητον, λέγει πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γαλλίδα νεότητα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, εἰς ἀπὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτήρος, πρὸς τὴν ἡθικήν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ τούτου αἰῶνος ἐπιβλήσῃ ἀκόμη νὰ ἀντὼθῃ ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἐπὶ μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτήρος, πρὸς τὴν ἡθικήν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐπιβλήσῃ ἀκόμη νὰ ἀντὼθῃ ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἐν τῇ γυνῶσι τῆς λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας δὲν εἶναι ἡ κόρη ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκείνου, οὕτως ὁδῶν τὸ φανταζόμεναι, ἢ οὕτως διὰ τῆς ὁποίας ἡμεῖς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναπτύσσονται.

Ἄλλαν ἐπιβαρῶς καὶ διὰ τὰ τέκνα τῆς Γαλλίας καὶ μάλιστα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας ὁ ὕπουργός τῆς Παιδείας ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τοῦ Μομπελιῆ ἐπέλεξεν ἐνώπιον τῶν σπουδαστῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἐγκώμιον εἰς τὴν κλασικὴν ἐ

πως εκπληρωθεί καθήκοντα κομμοδίκου εις την δικαστικήν περιφέρειαν Πέλοως από 191 Σεπτεμβρίου 1918.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Επί τη επέτειον της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ή Ι. Μονής Χρυσορρογιατίσσης συνήγαγε και πάλιν άδελφά πλήθη προσκυνητών εκ της Επαρχίας Παφου άνωτα μετά κατανύσεως θρησκευτικής παρακολούθησαν την θείαν λειτουργίαν, καθ' ην ιεροεργύστην ο Πανοσιώτ. Ήγουμένος κ. Κύριλλος μετά των Πατέρων της Μονής. Τόν δεξίον χορόν διηύθυνε και πάλιν ο έλλόγιμος διευθυντής του Ήμιγυμνασίου Παφου κ. Π. Πασχαλίδης, τόν δεξίον λόγον δέ εκήρυξε ο Πανοσιώτ. Ήγουμένος.

Η πανηγυρίς διεξήχθη μετά θρησκευτικής κατανύσεως και άκρας εορτασίας, τιμώσης και την Ι. Μονήν και τούς προσκυνητάς, εστίνε απέκμισαν τας άρτίστας έντυπώσεις και διά την άποκατάστασιν εκκοσμίως και εμνότητος εξαιρέτου εν τή προσωπική της Ι. Μονής και διά την έν βραχεί χρόνυ υπό την Ήγουμένειαν τού Πανοσιωτ. κ. Κυρίλλου τελείαν οικονομικήν άνάθεωσιν και διακόσμωσιν της Μονής, μεθ' ών παραλλήλως βάλουσιν έργα διάφορα προς βελτίωσιν της κτιριοσύνης της Μονής και σταθεράν αύξησιν τών προσόδων αυτής.

Παρά τού μακροχρόνου και άποκεντρού της Ι. Μονής Χρυσορρογιατίσσης, πολλάκις οικογενειαί εκ Κτήματος, Λεμεσού και Λάρνακος διαδερζίζουσιν έν τή Μονή χάρις εις τας φυσικάς καλλόνάς και την μεγαλοπρέπειαν τού περιβάλλοντος και εις τήν πρόσθετον φιλοξενίαν τού προσωπικού όμου της Μονής.

Επί πλέον πολυάριθμοι διαβατικοί έπισκέπται εις προσκυνήσιν προσέρχονται κατά τήν θερμίνην ταύτην περιόδον παρά τήν δυσχερείαν της συγκοινωνίας.

Χάρις εις τού ζωηρόν ενδιαφέρον τού κ. Διοικητού και τών άντιπροσώπων, ή άμαρτίδα από τής άρτισταίας όδου ές Άγ. Δημητρίου ές Χρυσορρογιατίσσαν έχει έκπεκταθή από τής Διοικήσεως, μέσων σχεδόν άπό τής Ι. Μονής, και έλπίζομεν ότι έντός τού προσεχούς έτους θα φθάσιν αυτή μέχρι της Μονής αυτής.

Πλήρης ήμερών τή π. Πέμπτη μετήλλαξεν τον βίον έν ηλικία 85 ετών ο Άρχιμανδρίτης της Άρχιεπισκοπής ΦΙΛΘΕΟΣ

Διακονήσας έν αυτή ύπερ τά 60 έτη. Η κηδεία του έτελέσθη σεμνοπρεπώς έν τή καθεδρική ναή Άγ. Γεωργίου, χοροστατούντος του Μ. Άρχιεπισκόπου μετά τού έ κλήρου της πόλεως.

Επικήδειον ελεον ο Μ. Άρχιεπίσκοπος και στεφανώσας έξ όνόματος της Άρχιεπισκοπής κατέθεσας ο Άρχιεπίσκοπος αυτής κ. Κ. Μυριανόπουλος και ο Δέμαρχος κ. Λιαλιός, μέλος και της Σχολ. Επιτροπείας έξ όνόματος τών εύχρηστέμων Σχολείων, της πόλεως και τών συγγενών τού μεταστάντος.

Ανήγων εις γενεάν, συνεχίζουσιν τας άγάπας και εύγενείς παραδόσεις της επίλεκτου μοιάς τού Ι. κλήρου, όσον και έν παρουσία άλλων, διετήρησε την προς τήν λαϊκήν και δειάν και τού Γένος άγάπην και έκτίμησιν, ές ο και γενναίως έγένετο ζωηρός προς τή Σχολεία αυτή πόλεως, και τήν υπολειψθείσαν αυτώ περιουσίαν, άνεχομένην εις 1.700, δια διαθήκης καθήρτισεν όπως αί εξ αυτής πρόσδοσι διατίθενται εις ύποτροφίαν προς σπουδάς θεολογικάς.

Η ήμετέρα πόλις διά ταύτα και ή Κομπριακή Έκκλησία μετ' εύγνωμοσύνης και τιμής θα περιβάλλουσιν έσσει τήν μνήμην τού μακαριστού λειτουργού της Έκκλησίας ταύτης, ύπερ της άναπαύσεως ο' αυτώ έν σπηναίς δικαίων κοινή άναπέμπεται δέησις.

Ηγγέλιον χάρις ο αφιόντος θάνατος πλήρους ήμερών τού ΧΡΙΣΤ. ΚΟΥΠΠΑ

Ιδιοκτήτου και διευθυντού της ύπερ 30 έτη έκδοτικής έν Λάρνακι έτημεριόσας «Ενωσις».

ΠΡΟΣΚΑΝΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ Κόρις, Πρακαλεισθή ίνα τιμήσγη διά της εδγενούς παρουσίας όμών μετά της άξιότιμου οικογενείας σας τούς γάμους ήμών, τελεσθησάμενους τή προσεχί Κυριακή 2115 Σββρίου καί ώρα 4 μ. μ. έν τή Ι. Ναή Άγ. Κασσιανού.

Έν Λευκωσία 28)10 Σββρίου 1918. ΟΙ μελλονόμενοι Σπύρος Χριστοδούλου Άθηνά Νικολάου.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΔΥΔ. Σ. ΠΑΡΤΕΛΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τό ήμέτερον κατάστημα έπιλουτίσθη διά μεγάλης και ποιικής συλλογής χειμερινών ειδών όσα :

Σέρτσ γυναικεία διαφόρων χρωμάτων, Εκασιμέρα και Τσογάκια γυναικεία, πλούς Σέρτσ διά στολάς μαθητών, Ελάττες μάλινες γυναικεία και άνδρικά, Τσοσά μάλλινα γυναικεία και παιδικά, Φανελλέττα, Βελούδα διαφόρων χρωμάτων και Χασάδες χρωματιστοί κ. κ. κ.

ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Γίνεται γνωστόν προς τούς φίλους όσον Κοινόν ότι ή ήμετέρα Σχολή τού Χορού δέχεται εις έγγραφην Μαθητήσας και Μαθητάς (από τής 1)14 Σεπτεμβρ., τά μαθήματα δέ άρχονται από τής 15)28 Ιδίου έν τή ήλεκτροπρωτίσθη κατστήματι αυτής παρά τήν Δυτικήν είσοδον Φανερωμένης.

Ανταποκρινόμενοι εις τήν εύμηνην έκτίμησιν τού Κοινού και τήν εύγενήν υποστήριξιν τών άξιότιμων οικογενείων πάσαν θα καταβάλωμεν ός πάντοτε προσπαθείμεν περί τήν έντελή θεωρητικήν και πρακτικήν διδασκαλίαν Ελληνικών χορών και τών νεωτέρων τοισύτων Ροζτοδ και Ρατσιολ.

Τήν έκτέλεσιν τών χορών θα συνδού έντέλης μουσική υπό τήν δεξίαν διδασκασίαν τού γνωστού βιολιστή κ. Ι. Σολομωνίδου.

Έν Λευκωσία 28 Αύγ. 1918. Γεώργιος Φελίππου Χοροδιδάσκαλος.

ΕΙΣ ΓΕΝΑΡΡΑ της Μεσσαρίας πρβλται έν άλακτικόν συστήματι καστωτών. καινούργες με 8 κάσες και 60 κάδους.

ΟΙ βουλομένοι δε άπευθυνθήσιν διά περαιτέρω πληροφορίας προς τόν Ιδιοκτήτην κ. Χρυσ. Παπαδόπουλον.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ "Ο ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ," ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ο κ. Σταματίου Ν. Γκόγγολος φαρμακοποιός, άνωτις εστίσσις τού φαρμακείου του δια νέου είδος και καλών φαρμάκων και Νηριωδών έξ Εγγλίας, φέρει εις γνώσιν της άξιότιμου πελατιάς του και τού λοιπού οεριστού κοινού, ότι έχει διαρκή παρανομιθήσην μεγάλης συλλογής έλεκτικόν μύρον και όσον τών καλλωπιστικών ειδών Π. Χ. Βασανισ, Κολώνιας, ποδής, πομάδες διαφόρες, Λοσιόν και Ιαία κομμωτικά, σιδερωτικά και κατά της τροποποιήσεως βαφές τριχών διαφόρων χρωμάτων, φάρμακα άσπυριλικά, όδοντοφάρμακα, φροντιστικά όδόντων, σπινθηρική έκ κοινού, και υγιεινά, άριστάς ποιότητος διά τωναίτια και φηροβουσίως, και πλείοτα άλλα είδη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εικάς διαφοράς της κυρίας Σουλ. Γ. Αθηνούδουσιν κατά τήν έννορίαν Α. Ίωάννου παρακλήσεως της τού κ. Γ. Χ. Σταυρή, Ο άνω έρρας περιλαμβάνει 4 δωμάτια μετά ήλιου, και Ισαριθμόν έξ Ισχυρίας μετά μαγειρείου, πλυντηρίου, κλιβάνου, αλλής μετά άνδρας και πηγάδι ύδατος μετά ζεχαιμένης.

ΟΙ βουλομένοι ζέον ν' άπευθυνθήσιν προς τόν κ. Γ. Αθηνούδουσιν εις Βουλή Λεμεσού.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΛΟΎΔ ΤΖΩΡΤΖ

Στιγμαί άγωνίας.—Ήθόσαν ή νίκη τών Συμμαχών. Τη 28)10 Αδγουστού ο Άγγλος πρωθυπουργός έφεφώνησε τόν μέγαν λόγον έν τή Κοινοβούλιον έπери τής Μ. Βρετανίας έν τή πολέμω, έξ ού μεταφερομεν ήδε τά άφοριόντα εις τήν πολεμικήν κατάστασιν έν τή Δυτική μετώπυ.

Αί γερμανικάί επιθέσεις.—Η πολυετής κατάστασις.—Τη 8)21 Μαρτίου, ελεον, ελεομεν έννώπιόν μας τού άνδρος τού γερμανικού στρατού, γεγυμνασμένου, άναπαυμένου, έτοιμον προς έφοδόν, ένφί τού στρατευμάτος μας νεοκτιστάτα ύπό έπιθέσεως παρατεταμένων και διεξαγομμένων υπό συνθήκας εξαντλητικής εδρικότου από εδάφους νεωστή κατακρήντος έπί τού εχθρού και έπου έδρασε ύπό άνοριζέωσιν άμυντικής θέσεως. Είς τήν γοαμήν έντρησε μία μόνον μεραρχία Αμερικανική.

Η Γερμανία εικαίρον έκευσε τήν στιγμήν όπως δούξή μάχην άπεφασιστικήν πρό της άξίσεως, τών Αμερικανικών δυνάμεων. Προτίθετο πρό τόν να άποκρήσθ τούς δύο στρατούς, τόν Βρετανικόν από τού Γαλλικού, έπειτα, γενόμενός τού άποχωρισμού τούτου, να συντρέψη τόν στρατόν ή μόν, και, έν τέλει, να κτησθή έν άνέσει τά γαλλικά στρατεύματα.

Έάν τού πρώτου τούτο σχέδιόν επραγματοποιούτο, έάν άπεκοτιμέθα από τόν συμμαχών ήμων Γάλλων, θα συνεπήγτο ως πιθανή άκολουθία τήν συντριβήν τού ήμέτερου στρατού και αί Αμερικανικάί δυνάμεις δέν θα ήδύναντο πλέον να νικήσθ άνέν έν κερφί ίνα σώσασιν τόν γαλλικόν στρατόν. Τιοιστόν ήτις τού εχθρικών σχέδιον. Ίδωμεν πώς άνετρέπη.

Η πάλυ προσέλαβεν άμέσως χαρακτηρισμόν τοισύτων, όσον εύόπετος ελεον ίδει επί της έπιφανείας της γής διά τήν φοβερήν έκτασιν. τού μετώπου της επιθέσεως και διά τήν άγριότητα της μάχης, τού μέγεθος τών άπωλειών έκατέρωθεν και τήν έπιβελήθεισαν άνδρείαν τών στρατιωτών.

Έν άρχή αί Γερμανοί ήσαντο έπιτυχησ σφηναντικά: έσομεν ακλουρές έγνώρισον πάντα δέν ήσαν οι πλείοτερον ήσυχτοι. Αί άπώλειαι ήσαν σημαντικά.

Αλλά πρό τού τέλους της μάχης, έντός δεκαπεντήμερου, ελεομεν ρίψαι 268,000 άνδρας προς τού άλλο μέρος τού πορθμού, τούθ' έπερ άποτελεί έν τών μάλλον άξιόσημείων παραδειγμάτων όργανώσεως και ταχύτητος της μεταφοράς.

Έντός μηνός 355,000 άνδρας άπεβδόθησαν εις Γαλλίαν και ύπήρχον τότε εις τού έτερον μέρος της Μάχης πλείοτα τηλεβία και μωραλλιοβία, ή όσα εύόπετος πρότερον ελεον ο στρατός ήμων. Τιοιστόν έγένετο ο πρώτος κακής ύπολογισμός τών Γερμανών. Ο εχθρός δέν ελεε πιστεύσει ως δυνατήν παρανομία προσπαθείαν επί ήμεις. Έντός έξ έβδομάδων άπεκρούσθη και τού μετώπου έγένετο στάσιμον.

Από τής 1ης ήμέρας τού Μαΐου (ν. ή) ελεομεν μάστιχα τήν Ικανότητα να άνεργήσωμεν νέαν έπιθέσιν νοτίως τού Σέμ. Ο στρατός ήμων τότε παρέσε μίαν τών άραιότερων άποβελών άνδραίας και σταθερότητος δι' ελε της Ιστορίας του, και δικαιοσύμη και ώμεν όπεφάνησαν διά τούς νέους ήμων δεκαπενταί και ήμισούς έσομεν, εστίνε συνεβέβησαν εις τήν συντριβήν της ήθεθέσεως τών Συμμαχών, εστίνε έδρασε να ρίψωμεν αυτούς εις τήν κλίμινον.

Τιμή εις τόν Στρατηγόν.—Μετά τήν 1ην Μαΐου, οι Γερμανοί ήναγκασμένοι να μεταστραφώσι, έπιετίθησαν κατά τόν Γάλλον. Ήσαν τού προκαταρκτικήν έπιτυχίαν εις σημαντικήν κλιμακία, αλλά όχι μόνον άνεκόπησαν υπό τού Στρατηγού Φίς—πρός τή ή Βουλή προτίθεται να άπεφώνησει τηλεγράφικα συχαρητήριον επί τή εικαίριε της άναγορέσεως αυτού ως Στρατηγού της Γαλλίας, διά τήν στρατιωτικήν Ικανότητα και μεγαλειότητα του—άλλά προσέτι διά μέξ τών λαμπροτέρων στρατηγικών άναποδέσεων, ο στρατηγός Φίς έτερεφ τόν έγνόν.

Ο κύνδουος δέν άπεσρήθη έτι, θα έεδείκνον όμως έκτακτον αίσιοδίζαν ελονθήσασε μέλος τού γερμανικού έπιτελείου, έάν έπιβλήζεν εις έπιτυχίαν τού σχεδίου τού Λινδενβερφ όπως έπιτύχθ στρατιωτική νίκη και τού ετος τούτο.

Τό δεύτερον σέβημα τού ύπολοιπυ όπυ έπί τού εχθρού ήτο ότι έκείον έβ νωτον τήν μεταφοράν τού άμερικανικού στρατού Αποβόσμεν εις πολλά έκατομύρια τόνων έδωδίων

Ίνα εξασφαλίσωμεν τήν μεταφοράν ταύτην, τά άποτελέσματα όμως έδικαιολόγησαν τού μετρον τούτο. Απο τών άρχών Ίουλιού 805,000 Αμερικανοί μετακομίσθησαν εις τήν Εδρωπήν, έξ άν 185,000 έπί σκαφών βρετανικών.

Είναί ανάγκη και προσέδωται έτι ή βελτίωσις της καταστάσεως όφελεται έξίσου εις τήν πραγματοποιηθείσαν ένότητα της άρχηγίας! Αναμφίβολως, δέν έχομεν στρατάρχην έν τή πλήρει έννοία της λέξεως, αλλά έδρασαν τήν ένότητα της στρατηγικής άρχηγίας, και άφ' ής στιγμής ο στρατάρχης Φίς άνέλαβε τήν άρχηγίαν ταύτην, ή κατάστασις άποκατάστη πλήρως έν' άγαθή τών Συμμαχών.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οι Τσεχοσλοβόχοι.—Η Οδύσειος άναγνώρισε όσα ότος τού έθνικόν Τσεχοσλοβικόν συμβούλιον ός πράγματι έμπέλομον κυβέρνησιν περιβελήμενην ίδίαν έξουσίαν όπως διευθινγή τας πολιτικάς και τας στρατιωτικάς ύποθέσεις τών Τσεχοσλοβών.

Η κυβέρνησις τών Ήνωμ. Πολιτειών ήλπι προέτι έτι ελεν έτοιμή να συνάψη έπισήμως σχέσεις μετά της πράγματι κυβέρνησεως ότως άναδιοργανωμένης προς τόν σκοπόν ελεως έπίδωξη τών πόλεμον κατά τού κοινού εχθρού τών Αδοκρατοριών Γερμανίας και Αδοστρουγγαρίας.

Τά έν Ρωσία.—Εκ Κοπενάγης 23)5 Σββρίου. Η «Ισβέτια» γράφει ότι οι Ουκρανοί έπαναστάται κατέλαβον τήν Νιουνίβερροδ και άλλας πόλεις ως και τήν πόλιν Τσερνόβ, όπου έφόνευσαν 1500 άνδρών άλλ' άπεσρήθησαν 5000 άνδρών γερμανικάί ένισχυθείς αίματηρά μάχη έγένετο εις τας Επαρχίας Πολταίας, Τσερνιόφ και Κίεβου όπου οι έπαναστάται άνέρχονται εις 30,000. Αί Ουκρανικάί άρχαι εις πολλά μέρη έφυγον. Ο Πρόεδρος (Hetman) Σκοροπάδσκυ έφρασαν εις Βερολίον και έπεσκήφθη τόν Καίσερα.

Κατά τήν Εσθονία της Φραγκφούρτης τής 7)20 Αδγουστού, τού σχεδίου τών Βόλοσευ, όπως καταστρέψωσι τούς σιδηροδρόμους όπισθεν τών Τσεχοσλοβών, άπέτυχε.

Κατά τήν μάχην διά τήν διάβασιν τού Βόλου, οι έρυθροί φρουροί ήνάγκασαν τούς Τσεχοσλοβών να άποχωρήσωσιν. Επί τή αλήθειαν τών Τσεχοσλοβών, ο στρατηγός Καρασώλωφ και μέρος τού στρατού τού στρατηγού Δουτφ άδηγήθησαν ταχέως προς βοήθειαν αυτών.

Τά μέλη της Κεντρικής Επιτροπής τών έπαναστατικών—σοσιαλιστών και άντιπροσωπεία όσάτως τών καδί ελεν εις τού άλλο μέρος τού τεχοσλοβικόν μετώπου. Επήλθε συμφωνία μεταξ τών έπαναστατικών—σοσιαλιστών της δεξιάς και τών καδί ως προς τού σχέδιον της συνθέσεως της μελλούσης κυβέρνησεως.

Τά Σοβιέτ πιστεύουσιν ότι ελεν εις κατάστασιν να διατηρήσωσι τήν έλευσίαν τών μελλόνων εις τού μετώπου.

Ο τρόμος βασιλεύει σημαντικός άριθμός άξιωματικών συνλήθησαν και καθέρχθησαν εις τούς στρατώνας Αλεξίεφ.

Όσάτως περί τούς τεσσαράκοντα Γάλλοι κρατούνται έτι. Επί πλέον, εις άξιωματικούς τέσσαρες στρατιώται και ο κ. Αουβερβίκος Νωδών ελεν πάντοτε έν τή φυλακή.

Είνα πιθανόν ότι διά τών τρομοκρατικών τούτων μέσων οι άρχηγοί Βόλοσευ δοκιμάζουσιν όπως κερδήσωσι καιρόν, αί πολυάριθμα έσομεν έπιτροπεία και τά Συμβούλια έξ ών ελεν συντεθειμένη ή παρουσία κυβέρνησις δέν φαίνονται έμφροθέντες υπό πνεύματος άποφασιστικού Η στάσις τού πολλού πλήθους τών εργατών ελεν μάλλον έπιφυλακτική.

Η κυβέρνησις ίνα καλύψη τας δαπάνας της κηνητοποιήσεως τού έρυθρού στρατού, μελετά έπως έκδώσθ δάνειον έλευθερίας.

Τό δάνειον τούτο θα ελεν καταγομαστικόν. Αί τράπεζαι και οι βιομηχανοί θα φορολογηθώσι και ή έπιβληθησάμενον ποσό θα δημευθή.

Εκ πηγής γερμανικής άγγέλλεται ότι οι Βόλοσευ συνέλαβον παρά τήν Ήμερην τόν Μ. Δούκα Παύλον Αλεξάνδροβιτς, θείον τού τσαίρου.

Τουρκοβουλγαρική διαφορά.—Ο «Ταχυδρόμος της Ιταλίας» μανθάνει εκ πηγής εύδότερας ότι ή έντασις τών σχέσεων μεταξ Τουρκίας και Βουλγαρίας έπιτείνεται από ήμέρας εις ήμέρας.

Η άντιταχθείσα διάφευσις υπό τού Ίπουργείου της Σβρίας εις τας φήμας τας άναφερομένης εις τας εριδας μεταξ τών δύο χωρών άπεφασισθή μόνον, κατ'ετήν αυτήν ήμερηίδα, μετά μεγάλην πίεσιν άσκηθείσαν υπό της Γερμανίας.

Ο γερμανορρόθος πρόηγη ήν Λούχτεμπεργ, πρόεδρος τού άταμν (προέδρου) τών Κοζάκων τού Άδν Κρασνώφ άφίκετο εις Βερολίον (5)18 Αδγουστ.) κομίζων έπιστολήν άπευθονομένην υπό τού Κρασνώφ προς τόν Αδοκράτορα. Η άφίξις αυτή συμπίπτει μετά της άφίξεως τού πρωθυπουργού της Ουκρανικής Αδοσκήπ (Lysogub). Έπιτρέπεται να βεβαιώσωμεν, έπιλέγει ή σύνταξις της Journal des Delats έξ της παραλαβάνουμεν γάνουρωσιν, από τούδε εις προσωπικότητές τινες έν Ρωσία, έν Ουκρανική και έν τή χώρα τού άδν περιόπουσι τού σχεδίου όπως άναγνωρεύσωσιν εκ νέου τά πράξη ταύτα και άναπαράγωσιν έν Κράτος Ισχυρόν τή βοήθειά της Γερμανίας. Ο άταμν Κρασνώφ παρουσιάζετο ως φίλος της Συνεννόησεως και έσχάτως άκόμη ήκέρυτε τόν πόλεμον κατά τής Γερμανίας και τών Βόλοσευ.

Γρομοκρατία τών Εβόλοσευ.—Ο Ρίσσοτ τής 28)8 Σββρίου, μετέδωκε τά έξής:

Αμστελλόδαμον εκ Μόσχας: Ός άποτέλεσμα τού έκδοθέντος διατάγματος τής 2)5 Σββρίου διατάσσοντος τήν σύλληψιν τών έπαναστατών σοσιαλιστών, τών άντιπροσωπών τών άστών (bourgeois) και τών πρώην άξιωματικών, εστίνε θα έτοιμηθώσιν έν περιπτώσει νέαν άντιβόλοσευικόν συνωμοσίαν, πολλή έπαναστατική σοσιαλιστική συνλήθησαν έν Μόσχα. Πολλοί άφώτιστοι άνώτεροι εκκλησιαστικοί θεωρούνται ως άναμεμνημένοι εις τήν συνωμοσίαν, και πολλοί γίνονται θανατικάί έκτελέσει.

Αμστελλόδαμον εκ Μόσχας: Ός άποτέλεσμα τού έκδοθέντος διατάγματος τής 2)5 Σββρίου διατάσσοντος τήν σύλληψιν τών έπαναστατών σοσιαλιστών, τών άντιπροσωπών τών άστών (bourgeois) και τών πρώην άξιωματικών, εστίνε θα έτοιμηθώσιν έν περιπτώσει νέαν άντιβόλοσευικόν συνωμοσίαν, πολλή έπαναστατική σοσιαλιστική συνλήθησαν έν Μόσχα. Πολλοί άφώτιστοι άνώτεροι εκκλησιαστικοί θεωρούνται ως άναμεμνημένοι εις τήν συνωμοσίαν, και πολλοί γίνονται θανατικάί έκτελέσει.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΛΑΠΗΘΟΥ

Καθίσταται γνωστόν ότι εις τήν από τού παρελθόντος έτους έθροεισαν άνωτερον σχολήν Λαπήθου προσέτιθη έρέτος και δεύτερα τάξις.

Περιττόν να τονίσωμεν ότι ίδίως οι έξομοι της Λαπήθου μαθηταί και τούς μεγάλων εύκολών ής και ότι ούτοι θα διατελώσιν υπό τήν άγρωμον προνοία και έπιστηλάν της τε Επιτροπείας και τών διδασκάλων.

Αί έγγραφαι έν αυτή άρχονται από τής 10 Σεπτεμβρίου ε. ε. Διά περαιτέρω πληροφορίας άπευθυνθήτεν προς τόν Πρόεδρον της Σχολ. Καρόστωνα Αθανάσιου.

Αθήνος τή 19)8)918. (ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ).

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΟΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Κεντρική Όδός. Είνα τώρα πλέον ο όρολογιοποιός της πρωτεύουσής ελων τών καταστημάτων και ελων τών οικογενείων διά τήν άντέλειαν και τήν άκρίβειαν της εργασίας του.

Γραφομηχαναί, φωτογραφικά μηχαναί παντός συστήματος, γραμμοφώνων, παντοία όργανα όπτικά, όργανα μουσικά δι' έλατηρίων, και παντός είδους μηχανήματα ακριβείας έπιδορθεύονται και έπισκευάζονται υπό τού άριστού ειδικού μηχανάκου κ. Μ. Χ. ΜΥΛΩΝΑ ύπερ δεκαπενταετίαν άσκηθέντος έν τή πολυπόλοπ τέχνην υπό άριστους ευρωπαίους ειδικούς έν Αιγύπτω.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Table with 3 columns: ΑΡΘΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΑΠΟΙΚΙΑΙΑ, and prices. Includes items like Σίτος, Κρόμη, Βρώμη, Ορόβος, Άνισον, Λινόσπορος, Κοκκία ξερά, Σταφίδες μαυραί, Βάμβαξ, Γεώμηλα γαλλικά, Κρόμμυα, Έλαια ένδοκίμ ή λίτρα, Βόμβας, Ότιοι, Κομμαναδάρια, Ρυκή σούμα 20 β. ή δκά, ΑΠΟΙΚΙΑΙΑ, Ορούα Αιγύπτου ο σάκος ε, 2 16-0, Σάχαρος ή δκά, 16, Σάπων ή δκά, 32, Καφές, 23-24